

РЕШЕНИЕ

№ 6826

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8823** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу съдебно решение № 267 от 21.07.2021г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 99-ти с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 305853/14.03.2017г. издадено от зам. кмета на Столична община, с което на К. А. Р., за извършено нарушение на разпоредбите на по чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1 във вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО.

Излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът моли решението на въззивния съд да бъде отменено, а процесното наказателно постановление – потвърдено.

Ответникът - К. А. Р. /Х./ не взема становище по касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е

неоснователна.

Административен съд- София град, IV касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, установява от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице - страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Пред настоящия състав не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

С обжалваното решение на въззивния съд е отменено процесното наказателно постановление поради неправилно приложена санкционна норма.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

Съдът констатира, че към настоящия момент е изтекъл срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ВКС и ВАС/. Съгласно цитираното Тълкувателно постановление №1/27.02.2015 г. постановено по т.д. № 1/2014 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, давността е период от време, определен от закона, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената от закона възможност да го осъществи. Давността се прилага служебно, като държавата губи материалното си право да наложи наказание на деца и да изпълни вече наложеното му наказание, като се погасява наказателната отговорност и то на свой ред прави наказателното производство недопустимо. С диспозитива на същото тълкувателно постановление изрично е прието, че разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК. Погасяването на наказателното преследване е уредено в глава 9- та от НК, като сроковете са обусловени от вида и размера на предвиденото за съответното нарушение наказание.

За извършване на визираното в санкционния акт нарушение, както към момента на довършването му, така и към настоящия момент законодателят предвижда налагане на административно наказание "глоба". Съгласно приложимата към настоящия случай разпоредба на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност ако е изминал срок по –голям от три години, а според чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. Цитираната разпоредба намира приложение и в производството по ЗАНН на основание чл. 11 от ЗАНН и с оглед т. 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС. Съгласно цитираното Тълкувателно постановление разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК следва да се прилага във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК или в случая абсолютната погасителна

давност е 4 години и половина, считано от датата на довършване на деянието /чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН/. Препращането по чл. 11 ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност - и за тези по глава II НК, така и за тези по глава IX, в т.ч. за давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл. 6 ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на дееца и така юридически препятства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл. 11 ЗАНН. Давността спира, когато започването или продължаването на разследването зависи от разрешаването на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт и се прекъсва с всяка предприета от надлежните органи дейност спрямо лицето, срещу което е насочено преследването.

В процесният случай, датата на извършване на нарушението е 16.02.2017 г., поради което срокът на абсолютна давност за административно - наказателно преследване е изтекъл на 16.08.2021 г., поради което налице са основания за погасяване административно- наказателната отговорност на К. Р. А.. Съдът е длъжен да съобрази този факт към датата на постановяване на своя акт. Този правнозначим за административно наказателното преследване факт е настъпил след постановяване на решението на СРС и следва да бъде отчетен от касационната инстанция при служебната проверка по чл.218, ал.2 от АПК. Налице е основание за погасяване на административнонаказателната отговорност за извършване на нарушението, извършено на 16.02.2017г

Предвид съвпадане крайните изводи на настоящия касационен състав с тези на СРС, който е приел незаконосъобразност на НП поради неправилно приложена санкционна норма, обжалваното съдебно решение следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София – град, IV – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 267 от 21.07.2021г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 99-ти с-в.

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство образувано с АУАН № 0305853 от 16.02.2017г .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.